

GYÜLEKEZETÜNK KISTÜKRE

Vámosgálfalvi Református Egyházközség

Lelkipásztor: **Szabó István János** Postacím: MS 547255 Gănești, nr. 270.
Telefon: 0265-425-126, 0740-69-65-18. E-mail: vamosgalfalva@yahoo.com

Gondnok: **Hídi Imre** 0745-32-94-23 Kántor: **Szabó Gyula** 0742-92-13-86

Iroda programja keddtől péntekig 9-12, csütörtökön délután is 16-18-ig.

Gyülekezeti alkalmaink:

- * **Istentiszteletek:** Vasárnap délelőtt 11 és délután 15 órától.
- * **Vallásóra:** Pénteken 15 órától I-VI. osztálynak, 16 órától kisebbeknek.
- * **Nőszövetségi bibliaóra:** csütörtökön 18 órától
- * **Magvető kórus:** Pénteken 19 órától.
- * **I. éves konfirmációi előkészítő:** Szombaton 18 órától.
- * **II. éves konfirmációi előkészítő:** Vasárnap 16 órától.
- * **Ifjúsági bibliaóra:** Vasárnap 17 órától.

VÁGÁNY – A Vámosgálfalvi Református Egyházközség gyülekezeti lapja. Megjelenik havonta. **Szerkeszti:** Szabó István János ref. lelkipásztor.

Megjelenik Keszeg Árpád támogatásával.

Istentiszteletek alapigéi

- Jan. 18. IMAHÉT vas. de. „*Samárián kellett pedig átmennie.*” Jn. 4,1-4
Székely György, Radnótfája
- Jan. 19. IMAHÉT du. „*Jézus az úttól elfáradva leült a forrásnál.*” Jn. 4,5-19
Korpos István, Dicsősézmárton
- Jan. 20. IMAHÉT du. „*Nincs férjem.*” Jn. 4,16-19
Nagy Gábor, Gogánváralja
- Jan. 21. IMAHÉT du. „*Az asszony pedig otthagyta korsóját.*” Jn. 4,25-28
Biró István esperes, Segesvár
- Jan. 22. IMAHÉT du. „*Merítőedényed sincs, a kút is mély.*” Jn. 4,7-15
Cseh Zoltán, Magyarpalatka
- Jan. 23. IMAHÉT du. „*Örök életre buzgó víz forrásává lesz benne.*” Jn. 4,1-15
Virca Tánase, Vámosgálfalva (ortodox)
- Jan. 24. IMAHÉT du. „*Adj innom!*” Jn 4,15. Róm. 15,7
Kovács Szabolcs, Nyárádszentimre
- Jan. 25. vas. de. „*Nincs férjem.*” Jn. 4,16-19 **Paizs József, Segesvár**
- Febr. 1. vas. de. „*És ne vígy minket kísértésbe.*” Mt. 6,13a
- Febr. 8. vas. de. „*De szabadíts meg a gonosztól.*” Mt. 6,13b
- Febr. 15. vas. de. „*Mert tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Amen.*” Mt. 6,13c

VÁGÁNY

2015. február

A Vámosgálfalvi Református Egyházközség gyülekezeti lapja

14.

BÖJTŐ

Böjt

Nagyon sokszor esett már szó a böjtről, a helyes böjtről. Hogyan kell Istennek tetsző módon böjtölni? Melyik napokon kell böjtöt tartani, pénteken vagy keddi napokon is? Csak húst nem szabad enni, vagy tojást, sajtot se és semmi állati eredetű táplálékot? Sok kérdést meg tudunk még fogalmazni...

A válasz ezekre a kérdésekre nem egyszerű, de így foglalnám össze. A böjtöt nem embereknek kell látniuk, hanem Istennek. És nem a böjti napok mennyisége, nem az éhezés időtartama, nem az ételek megválogatása a lényeg, hanem az, hogy akár testileg is koplalok, akár csak lelkileg böjtölök, bűnbánatot tudjak tartani, Jézusra és az Ő szenvedésére tudjak figyelni. Mindenki maga tudja, hogy mennyire kell testét sanyargatnia ahhoz, hogy késszé tegye lelkét Istenre figyelni...

Ézsaiás próféta részletesen leírja, hogy milyen a helyes böjt, amit Isten kedvel. Segíteni, könyörölni a rászorulón, jót cselekedni a felebaráttal. (Ézs 58.)

Jó az, ha lemondok ételekről, italokról böjti időszakban – de még jobb, ha ezt azért teszem, hogy azokkal, vagy azok árával a rászorulót segítsem.

Böjtre készülve két szép történetet is újraolvastam, szeretettel ajánlom tanulságul, példamutatóként testvéreimnek. *Szabó István János lelkipásztor*

Mikszáth Kálmán: A kis csizma

Keskeny, szürke felhőfoszlányok úsznak a környék fölött. Nagy égháború lehetett az éjjel, esővel, viharral, villámlással vegyes. Látszik is a nyoma mindenfelé, a fák gallyai le vannak tördelve, faleveleken, fűszálakon esőszemek csillognak, a templomsoron a nagy garádban zuhog a víz. Vőneki János uram portáján egész tócsák állnak, a Zákó Mihályék kertjében pedig - éppen az imént mesélte Mihók Magda - a madárfészket is lemosta a fárul a zuhogó zápor.

Köd gömbörcödik a sár fölött, átlátszó és fehéres, mint a muszlinruha, a falusi kémények füstje fölfelé száll, megannyi jele, hogy már nem lesz eső, bár az ég morcos, borús még, akár a Bizi apó arca, ki meghajolva, ingadozó léptekkel megy a hosszú utcán Szücs Istókkal, a kőművessel. Hogy összeesett az öreg! Nem is csoda, csövestül éri a veszedelem. A lány meghal, ökrei fölfújódnak, csüre, asztagja megég, lovait elhajtják a szegénylegények.

Hanem érzi is a súlyát az Isten „másik” kezének, ha nem tudta megbecsülni a jobbikat.

Bezzeg kellemeztetné most már magát ő szent felsége előtt, mióta a legény fia is a halállal vívódik, megfogadta, csak arra való lesz a vagyona, hogy jót tegyen vele.

Hirdetések

De bizony hidegen fogadják az egek. Valóságos csoda történt. Mikor a Mária-képet hozták, amit a templomnak vett - leszakadt a szekér alatt a Bágy hídja, ló odaveszett, kocsii, kép diribdarabra zúzódott.

Az emberek az udvarukról és a kerítések mögül nézik; amint végigmegy a hosszú krispinben, apró, kopasz fejét a váll-lapockái közé húzva.

- Csiba te, ne te - veszi föl a szót Böngér Panna -, legalább már ti ne bántsátok. Eleget veri az Isten. Ugyan tegyen, lelkem, egy-két hasábot az üst alá, míg megkavarom.

- Nedves ez a tüzelő - veszi át a szót özvegy Csupor Mátyásné.

- Az én időmben még a fa is jobban égett, Panna. Hanem ez a Bizi dolga! Tudod-e, mi történt megint az éjjel?

- Talán a kőkeresztrel a temetőben?

- Beleütött a mennykő, lelkem. Összetörte. Pedig csak tegnap állították föl nagy költséggel.

- Ó, ó! - hüledezék Böngér Panna. - akkor bizonyosan oda mennek. Eredj csak, kis Andris, nézz utánuk, fiam, hová fordulnak el a savanyú kúttól?

A „falu gyermeke” (úgy hitták a szelíd képű, anyátlan-apátlan fiút) ott guggolt az udvar közepén, a lekvárfőző katlan mellett, ami igen irigylendő állapot volt rá nézve, mert nemcsak a lábait melengethette tűznél (csípős az idő egy kicsit), hanem a jószívű Böngér Panna a kóstolást is engedte.

Hogy most már ott kell hagyni a vén Bizi miatt ezt a nagy boldogságot! Kelletlenül kullogott utánuk. Csakugyan a temetőbe mentek.

Az asszonyok igazat mondtak, a gyönyörű piros kőkereszt ott hevert két darabban a sárguló pásziton. Nini, hová lettek az aranyos betűk! „Isten dicséretére emeltette Bizi József.” Éppen a betűknél, derékon törte ketté nyílával az Isten, mintha mondaná: „Nem kell dicséreted, Bizi József, a Mária-kép sem kellett, ez sem kell.”

Az öregember elkapta fejét a földről, hogy adománya széttörve hevert, és nem mert fölnézni az égre sem, ahol olyan nagyon haragszanak rá. Révedő szeme a gyermekek akadt meg, mintha annak a boglyas feje lenne közbül égnek-földnek. András a kőrifának dült, s az ittas, kövér temetői földbe besüppedt lábait - fölvaltva emelgetve, bámész kíváncsisággal nézte Biziéket.

- Menjünk innen... - mondá Istók..

- Hát a kereszttel mi történjék? - kérde Bizi fojtott hangon.- Összeragasztod?

- Nem én! - viszonzá Istók tompán. - Amit az Isten ujja összetört, azt nem szabad az ember ujjainak összeilleszteni. Bizony, kigyelmedet meglátogatta az Isten... Az öregember fogai összevacogtak.

- Hiszen ha csak látogatna! - kiáltott föl keserűen. - Ő már nálam lakik, Istók, állandóan nálam lakik.

- Túrni kell, Bizi uram!

- Pedig hidd el, Istók, nem vagyok rossz ember.

- Fösvény volt kelmed, szívtelen, gőgös. A világ elejének képzelte magát. Aztán, valljuk meg az igazat, uzsorával szerezte kincseit.

* A januári perselypénz **2726** lej volt. Köszönjük a gyülekezetnek!

* Terveink szerint 2015-ben a lelkipásztor a körzetfelelős presbiterekkel az I-II-III-as körzeteket látogatja meg, így háromévente minden családot meglátogathatunk.

* Idén egyházközségünk Nőszövetsége vállalja fel az **Ökumenikus Világimanap** megszervezését térségünkben. Szeretettel hívunk minden érdeklődő asszonytestvért (nemcsak nőszövetségi tagokat) **március 8-án vasárnap, 15 órától** a templomban megszervezett ünnepélyre. Az Imanapi füzet alapján tartjuk az istentiszteletet, utána egy szép és érdekes előadás következik. **Székely Ella** nagytiszteletű asszony mutatja be: **Női értékek – Hulló szirmaink** címmel.

* Akik a tavaly fizetést kaptak, a tavaly levont adójuk **2%-át** átirányíthatják egy non-profit szervezetnek vagy éppen az egyházközségünknek is. Nyugdíjasok esetében erre nincs lehetőség. Nem újabb kiadást jelent ez senki számára, a már levont adó sorsáról dönthetünk, és irányíthatjuk jótékony célra ilyen módon. Az irodán, Keszegh Katalin tiszteletes asszonynál egy perc alatt kitölthető a 230-as nyomtatvány. Tavaly összesen 1038 lejt utalt át a Dicsőszentmártoni Kincstár, ez 32 hívünk adója utáni összeg. Köszönjük ezeket a lelkes támogatásokat! Részletesebb információért forduljunk a lelkipásztorhoz.

* **Esketési, keresztelési istentisztelet előtt legalább egy hónappal jelentkezünk a lelkipásztornál!**

* **Eljegyzési istentiszteletet tartani nem kötelező, de eljegyzés előtt a lelkipásztornak meg kell ismernie az ifjú párt – nyomatékosan kérem tehát, hogy idejében jelentkezzenek!**

* **Temetés, esketés, keresztelés időpontjáról a kántort és a harangozót is kell értesíteni!**

* A **VÁGÁNT** interneten is megtalálható. Elszármazott szereteteink, máshol élő ismerőseink az Erdélyi Református Egyházkerület honlapján is olvashatják: <http://www.reformatus.ro/kiadvanyok.html>

* Gyülekezeti lapunk, a **VÁGÁNT**, ingyenes és megfizethetetlen. Támogatók segítségét viszont szívesen fogadjuk, 7-800 példányt kell havonta kinyomtatnunk, a nyomtatónk megvan Keszeg Árpád jóvoltából, a tonert és papírt kell megvásárolnunk. Köszönjük az eddig nyújtott szíves adományokat!

Gyülekezeti események

Keresztelés

Február 14-én a keresztség sákramentumában részesítettük **Keszeg Tihamér Adorjánt**, Keszeg Edit Melinda gyermekét. Isten áldja az Ő seregének új tagját és szereteteit!

Esketés

Február 14-én kapta meg **Bartha Márton Levente** és **Keszeg Emese** Isten áldását a házasságkötésükre. Isten segítse őket, hogy békeességben, szeretetben élhessenek, nevelhessék gyermekeiket!

Temetések

Január 31-én álltunk meg **Balog (sz. Pataki) Mária** nőtestvérünk koporsója mellett, akit 84 éves korában szólított haza Teremtője. Az igehirdetés a Jn. 14,1-3 alapján szólt a gyászoló szeretteihez. Isten erősítse hitüket, igéje vigasztalja őket!

Február 9-én adtuk vissza az anyaföld ölének **Bara (sz. Vaspál) Zsuzsanna** nőtestvérünk testét 81 földi év után. Az igehirdetés a Zsolt. 89,48-49 szavával kereste bánatos szerettei szívét. Legyen Isten Szentlelke a gyászolók gyámolítója!

Február 18-án vettünk búcsút a feltámadás reménységével **Ozsváth (sz. Magyar) Anna** nőtestvérünktől, aki 69 éves korában távozott az örök hajlékba. A Nőszövetségnek sok éven át lelkes tagja volt. Az igehirdetés az 1Móz. 12,1-2 alapján szólt a gyászoló szeretteihez. Adjon Isten nekik reménységet és vigasztalódást!

Tálatumvásár

2464 tálatumot váltottak be a vallásórások iskolai felszerelésekre és játékokra az imahét keretében megszervezett tálatumvásáron, január 24-én. Lelkes ikések segítettek a megszervezésben, jutalmuk az volt, hogy a kisebbek örömét látva kellemes perceket élhettek át. 300 lej adományt is kaptunk, ezen kívül játékokat is. Köszönjük, hogy gyermekeink öröméhez ilyen módon is hozzájárultak! Szeretnénk, ha több és értékesebb ajándékot is vehetnénk buzgó és lelkes gyermekeinknek, bármikor elfogadunk a tálatumvásárra bármilyen segítséget!

Szabó István János lelkipásztor

- Nem becsülöm már őket semmire... - hörgé. - Fázom, reszketek. Valami rossz előérzetem van. Mintha marokkal fogná össze valaki a szívemet. Meglásd, ismét szerencsétlenség vár reám... Ó, te kifogyhatatlan Isten, mivel engeszteljelek meg?

- Elhagyták a temetőt.

- Hej, ni! - kiáltott föl Istók. - Hát ez a poronty mindig a sarkunkban van! Milyen vörösek a lábszárai a hidegtől! Takarodsz innen mindjárt, te kölyök!

- Ne kergesd azt a gyereket, Istók. Olyan jólesik, hogy itt látom mellettünk. Gyere idébb, kisfiam!

Az öreg arra is gondolt, hogy abból a borús égből egyszerre lepattanhat még egy villám, de csak akkor, ha már az a gyerek itt lesz.

- No, gyere hát közelebb!

- De csak hadd menjen haza - véli Istók -, megveszi a lábát az isten hidege!

- Miért nem húztál csizmát, fiú? - kérdi Bizi uram szelíden.

- Nincsen csizmám - mondá a gyerek szomorúan.

- Hát miért nem varrat apád?

- Nincs apám! - felelte közönyösen.

Ez a közönyös szó fogta meg Bizi apót. Hogy nevelkedik ez föl, ha még a szeretet sem ösmeri?...

Szótlatlanul megfogta a kis András kezét, s vitte magával végig a nagy utcán, le egészen a templom mellé.

Ott aztán benyitottak egy házba, amelynek kapujára két sarkantyús csizma volt kifestve, aranyos rojtokkal s a következő aláírással: Filcsik István csizmadiamester.

- Mérjen ennek a gyerekek egy pár csizmát, Filcsik uram, az én kontómra! - mondá Bizi apó. Filcsik megnézte a gyereket, s így szólt:

- Éppen van egy ilyen kis csizma készen. Fölteszem a bundámat egy ócska lajbi ellen, hogy jó lesz.

A kis csizmát előhozták, csakugyan jó volt: mintha a lábára öntötték volna.

A gyerek örült neki, ragyogó mosoly ült ki arcára, s vígan kopogott az öreg után a pitvarba.

Ott künn ezalatt eloszlottak a felhők. Mikor Bizi apó kilépett az udvarra, a napfény előntötte szomorú arcát, az égbolt nyájasan mosolygott. A füvek nevettek rá az úton, sőt még a meggyült esővizek is. Mintha új levegőt szívott volna be, könnyebben érzé magát.

- Add ide a kezedet, fiam! Olyan jó meleg kezed van. Eljössz-e hozzám?

A gyermek a csizmát nézte gyönyörködve, s így szólt:

- A lekvárfőzéshez szeretnék menni!

- Nem, te velem jössz. Íme, itthon vagyunk már, itt lakunk ebben a cserepes házban.

A kapuajtóban a kocsis várta azzal a hírral, hogy az ellopott lovak megkerültek, a tornácon a doktor fogadta vidám arccal, a fia már túl van a veszélyen.

Bizi apó hátaléljesen nézett föl az égre.

Milyen messze van és mégis milyen közel...

Egy pár csizmával meg lehet járni egy óra alatt...

Bruno Ferrero: A megbocsátás fája

Volt egyszer egy igen-igen bűnös ember. Évek óta útonállásból, rablásból, gyilkolásból és lopásból állt az élete. Vad és kegyetlen volt, nem ismert irgalmat, szívét féktelen harag fűtötte. Züllött alak volt, igazi gonosztevő.

Egy napon, miközben kíznó gondolatoktól gyötörve céltalanul kóborolt, eszébe jutott, hogy meglátogassa a remetét, aki egy kunyhóban lakott egy szikla tetején. Onnan nem volt mit ellopni, hacsak nem a száraz falevelekkel tömött szalmazsákokot, de az elveszett lélek reményt és megbocsátást keresett. Az öreg remete meghallgatta. Végül elmosolyodott s mutatott neki egy elpusztult fát, amelynek törzsét kicsavarta a vihar, ágait pedig megégette a villámcsapás. Az mondta neki:

– Látod ezt az elpusztult fát? Akkor nyersz megbocsátást, amikor ez kivirágzik.

– Vagyis sohasem! Akkor mi értelme van bárminek is? Jobb lesz, ha visszamegyek útonállóknak.

Azzal szitkozódva leereszkedett a sziklatetőről és dühösen visszament a síkságra. Újrakezdte fosztogató, erőszakos életmódját, mert ez volt az egyetlen dolog, amihez értett. Éveken át csak a félelem, a gyűlölet és a kétségbeesés magvait hintette el maga körül.

Egyik este, mikor valami elhagyatott helyet keresett, ahol elköltheti vacsoráját, megpillantott egy rogyadozó kis kunyhót. Óvatosan belesett az ablakon és egy asszonyt látott, aki éppen lefekvéshez készítette a gyerekeit.

Az asszony egy különös dalt dudorászott: „Aludjatok kicsikéim. Aludjatok csak reggelig. Mama finom levest főz. Aludjatok még egy kicsit. Aludjatok csak reggelig.”

A bandita belépett a konyhába és felemelte a tűzhelyen levő fazék fedőjét. Csak gyökerek és levelek fűttek a vízben. A férfi válla megrázkódott, levette a fazekat a tűzről és egész tartalmát kijöntötte az ablakon. Aztán feldarabolta az aznap lopott gyenge bárány húsát. Újra a tűzre tette a fazekat és könnyes szemmel elment.

Azon a napon a halott fa kivirágzott.

Mi is tudunk segíteni a nálunk szegényebbekben, áldás tudunk lenni kis dolgokkal is mások számára és ilyen módon Isten munkatársaivá. Hasznosabb az ilyen böjtt, amikor mások javára mondunk le valamiről, mint a legszigorúbb zsírszegény, állati eredetű élelmiszereket negyven napon át nem fogyasztó önsanyargatás. „Hát nem az-e a böjtt, amit kedvelek, hogy megnyitod a gonoszság bilincseit, megoldod az iga köteleit, szabadon bocsátod az elnyomottakat, és minden ígát széttörsz? Nem az-e, hogy az éhezőnek megszeged kenyeredet, és beviszed házádba a szegény bujdosókat; ha mezítelen látsz, felruházod, és nem zárkózol el saját testvéred elől. ...ha megosztod falatodat az éhezővel, és megelégited az elepedt lelkűt, akkor fölragyog a sötétségben világosságod, és homályosságod olyan lesz, mint a dél. Az ÚR vezet szüntelen, nagy szárazságban is megelégíti lelkedet és megerősíti csontjaidat. Olyan leszel, mint a megöntözött kert, és mint a vízforrás, amelynek nem fogy el a vize.” (Ézsaiás 58)

Szabó István János lelkipásztor

Ravatalozóház építése

A tavasz érkezése, az idő felmelegedése azt is jelenti, hogy folytatódnak a munkálatok a ravatalozóházon. Szeretnénk, ha nyárára használatba vehetnénk. A gyülekezet tagjai szívükön viselik ezt az ügyet, hetente érkeznek adományok.

Januári lapszámunkban helyhiány miatt nem közöltük az adakozók listáját. Most tehát a Karácsony óta összegyűlt támogatásokat soroljuk fel.

Özv. Bara Iluska³⁵⁴ 100 lej, Vásárhelyi Ferenc⁵⁴ 100 lej, Muszka Samu⁷³⁴ 100 lej, Belényesi Gáspár⁶⁴⁹ 100 lej, Szentgyörgyi János¹⁹⁸ 100 lej, Keszeg János Attila²⁷² 100 lej, Szász László³⁶⁶ 100 lej, Hídi Rózalia³²⁵ 50 lej, Névtelen adakozó 50 lej, Szabó András⁵⁷⁸ 100 lej, Keszeg András³²¹ 100 lej, Keszegpál Ferenc⁷⁴⁷ 100 lej, Névtelen adakozó 50 lej, Névtelen adakozó 50 lej, Névtelen adakozó 50 lej, Keszeg János⁴¹⁹ 50 lej, Birtalan István⁹³ 50 lej, Réti Erzsébet⁶⁵⁷ 50 lej, Id. Magó Ferenc¹⁷⁶ 100 lej, Ifj. Magó Ferenc¹⁷⁶ 200 lej, Id. Szász Ferenc⁴³³ 100 lej, Névtelen adakozó 100 lej, Szakács András⁵²⁸ 100 lej. Isten gazdag áldása legyen minden segítőkész adakozón! A hívektől összesen 13235 lej és 40 euró adomány gyűlt össze mostanáig. Továbbra is szívesen fogadunk önkéntes adományokat, **nem szeretnénk kirovást tenni.** Sajnos tudomásunk van arról, hogy néhányan panaszkodnak a kirovás ellen – amit senki sem szándékozott tenni, sem lelkész, sem a Presbitérium. Bízunk abban, hogy annyira fontosnak tartja a gyülekezet ezt az ügyet, hogy kényszerítés nélkül is hozzájárul, ki-ki lehetősége szerint, ehhez a halaszthatatlan üggyhöz.

Munkával is hozzájárultak híveink januárban a ravatalozóépítéshez. Január 21-én Csíki Sándor presbiter és Hídi Imre gondnok traktorral földet hordtak az alap feltöltéséhez, január 23-án Szentgyörgyi András⁷⁴⁵, Bölöni Ferenc³⁵⁸, Keszeg István⁶³, Szakács József³³⁹, Réti János⁶⁷³, Szabó Gyula⁵⁵⁹, Szabó Ferenc³²³, Szabó Imre²⁵¹, Hídi Imre⁴⁴⁵ és Keszeg András³²¹ dolgoztak. Január 31-én 12 férfi felhasogatta és elrakta a tűzfát, köszönjük névtelenül vállalt szolgálatukat! Köszönjük mindenkinek a fáradozását, adjon erőt Isten minden munkájukhoz!

Hibaigazítás

A januári lapszám mellékleteként adtuk ki a gyülekezetből beérkezett kántálási adományok listáját, valamint Húsvét, Pünkösöd és Karácsony ünnepe alkalmával a legátusnak szánt adományokat. Hatalmas munka volt annyi nevet és összeget beírni, és – sajnos – néhány hiba is becsúszott. (Kimaradt vagy hiányos: Balog László²⁹⁸ 5-5-5-20, Keszeg András⁵⁹⁶ 10-10-10-20, Szentgyörgyi János¹⁹⁸ 5-10-10-20.) Nem fért több név a táblázatba, és azoknak a nevének, akik csak kántálási adományt adtak, – tudván, hogy nem a mi híveink – nem nyomtattam még ki egy külön lapra, de számítógépen megvan, és kérésre bármikor nyomtathatunk egy listát adományaikkal. Az érintettek szíves megértését megköszönöm, és megkérem, aki még hibát észlelt jelezze, hogy kijavíthatassuk.

Szabó István János lelkipásztor

A Küküllői Református Egyházmegye IKE Szövetségének alakuló gyűlése

Február 14-én Erdőszentgyörgyön megalakult a Küküllői egyházmegyében az Ike szövetség. Az IKÉ-t átszervezik, így az egyházmegyében az IKE szövetségek nagyobb szerepet kapnak.

Az Erdőszentgyörgyön megtartott alakuló gyűlésen 15 gyülekezet ifjai vettek részt. Az alakuló gyűlést Biró István esperes nyitotta meg egy áhítattal, ahol a példaképekről beszélt a fiataloknak és a jelenlevő lelkészeknek. Ezt követte Tussay Szilárd egyházkerületi ifjúsági referens kiselőadása, amelyben felvázolta az IKE új struktúráját amelyben 14 és 35 év közötti fiatalok vállalhatnak szerepet, ugyanakkor az IKE programjait, tevékenységeit és rendezvényeit mutatta be. Tussay Szilárd kiemelte, hogy egy jó csapatban jól megy a munka, azaz szorosan együtt kell működjön ez a csapat, ahhoz, hogy olyan fiatalokat is megmozdítsunk, akik azt mondták eddig „köszönöm, én nem kérek belőle, én nem megyek, mert nem divat.”

Titkos szavazás eredményeképpen a Küküllői Református Egyházmegyei IKE Szövetség elnöke Makkai Zsigmond-Lóránd (Backamadaras), alelnöke Réti Ingrid-Beáta (Vámosgálfalva), titkára Fülöp Júlia (Geges), pénztárosa Pajzs József (Segesvár) és az ifjúsági előadó Fazakas Csaba (sövényfalvi lelkipásztor).

Fontosnak tartom, hogy minden gyülekezetnek legyen egy ifjúsági csoportja, ha nem is nagy számú, de tartsanak össze a fiatalok, mert az együttműködés, az előre haladás, a fejlődés és a közösen töltött idő a legfontosabb.

Réti Ingrid

Emlékezés folyó év jan. 18-25. közötti imahétre

„Adj innom!” – hangzott el a tiszteletes urunk szavaiból az év első nőszövetségi bibliaóráján, amikor megismertette velünk az imahét témáját.

Nagyon megfontolták a Brazil Egyházak Nemzeti Tanácsának tagjai e fontos kérést: „Adj innom!”, de még fontosabb Jézus találkozása a samaritánus asszonnyal.

Tapasztalatból tudjuk, mekkora elégtétel a nagy hőségben, ha valaki vízzel kínál meg bennünket. Igen ám, de a bibliai ige nem csak a testi szomjúságra utal, hanem a lelki szomjúságra, amit csak a Jézus Krisztusban való hit és a hozzá való vágyakozás olthat ki.

Estéről-estére más-más lelkipásztorok ajkairól hallottuk Jézus találkozását a samaritánus asszonnyal a Jákób kútjánál. Hallottuk, hogy az asszony miért ment a legnagyobb hőségben vízért, nem csak a nagy meleggel kellett megküzdenie, hanem lelke nehéz terhét is magával cipelte a hőségben. Azt is hallottuk, hogy a kútnál találta az elfáradt Jézust, aki vizet kért tőle. Az asszony megszeppent, hogy Jézus zsidó létére egy samaritánus asszonnyal megáll beszélni, és még vizet is kér tőle, annak ellenére, hogy az zsidó emberek elkerülték még a tartományukat is, ha Jeruzsálembe akartak menni Galileából.

Hála a jó Istennek, hogy mind a nyolc alkalomkor hallottuk a találkozás okát és annak a megoldását. Hallottuk, hogy Jézus a Jákób kútjánál az asszonynak élő vizet ígért, elmondván neki cselekedeteit, amiből az asszony felismerte Jézusban a prófétát.

Az asszony a terhétől megszabadulva, ott hagyva korsóját a kútnál, elment az embertársaihoz, akik azelőtt megvetették, és elmondott nekik mindent, ami vele történt a Jákób kútjánál a Jézussal való beszélgetés folytán.

Adja a jó Isten, hogy mi is találkozzunk a prófétánkkal, Jézussal, Megváltónkkal, vigyük elébe minden nyomorúságunkat, kérésünket, terhünket, és miután úgy érezzük, hogy meghallgatást nyertünk, mi is igyekezzünk elmenni felebarátainkhoz, bízgatva őket is, hogy jöjjenek a kúthoz, fel az áldott templomba, találkozni az Úr Jézus Krisztussal, aki megoldást nyújt bajainkra, és megbocsátja bűneinket.

Köszönjük a drága jó Istennek a szép és hasznos időt, az igéket, amelyekkel megáldott az imahéten.

Köszönjük a tiszteletes urunknak is, hogy különböző helységekből szólított meg lelkipásztorokat, akik igent mondtak a nemes feladatra.

Öröm egyházunk tagjainak, akik hallhatták a kisgyermekünk, unokáink szép bizonyágtételét Isten iránt. A gyönyörű énekükkel kivették részüket az imahét örömet adó áldásaiból, akár csak a Magvető kórus, az IKE, a nőszövetségi tagok és szavalatot mondó fiataljaink. Mindenkinek hála és köszönet, bízgatunk mindenkit a jövőre nézve is, hogy vegyen részt minden ilyen áldásos alkalmon!

Pataki Rózália

Oázisok az élet nehézségeiben – gondolatok hallgatóként

Az egyház Nőszövetsége januárban megszervezte az „Oázisok az élet nehézségeiben“ című előadást, amelyet jómagam, nőszövetségi tagként indítványoztam a tiszteletes úr és kedves felesége segítségével, és amely az imahét szombatján meg is valósult.

Nagy öröm volt számomra, amikor dr. Kovács Réka pszichológusnő, a marosvásárhelyi Sapientia egyetemen pszichológiát tanító tiszteletes asszony elvállalta a meghívásunkat, ugyanakkor öröm volt ott lenni, hiszen olyan jó volt látni, hányan nem sajnálták az idejüket, és eljöttek valami mást hallgatni.

Az előadás címe nekem személyesen sokatmondó. Az élet nagy sivatagában mindannyian nehézségekkel és problémákkal küszködünk. Néha olyan problémákkal, amelyekre azt hisszük, hogy nincs megoldás. Problémák kapcsolatainkban, mindennapjainkban... Néha, talán a legnagyobb harcaink saját magunkban, saját lelkükben zajlanak.... Szorongások, félelem, megválaszolatlan kérdések halmaza, tétován magunkba meredve, azt kérdezzük magunktól: hol a megoldás? Hová fordulhatok segítségért? Istenhez? Saját erőmre hagyatkozva? Barátokhoz? Hol található az az olyan ritka oázist? - Ilyen és ehhez hasonló kérdésekre próbáltunk választ adni előadásunkkal.

Amíg ott ültem a padon, és a pszichológusnőt hallgattam, ezer meg ezer gondolat villant át fejemben... Amit hallhattam, áthoztam magamba: elmélkedtem és csendes szívvel hallgattam azt a kedves és meleg hangot, ahogy a pszichológusnő beszélt az érintett témáról, a nehézségekről, a NŐ nehézségeiről, arról, hogyan találunk erőforrást párkapcsolatainkban, gyereknevelésben, munkánkban... Empátia, hála, öröm, de ugyanakkor bánkódás is érintette lelkemet, bánkódás olyan dolgok hallatán, amik már nem hozhatók vissza, és amikre most már késő jobban, nagyobb tudással reagálni. De Istentől jön az ígéret is, hogy nála SOHA nem késő elkezdni... Néha annyira megérintett egy-egy szó, hogy kibuggyant egy kis könnycsepp a szememből, aztán meg azon elmélkedtem, miért hozta ki belőlem azt a kis könnycseppet? Hát mert: „a könny forrása a lélek. A könny mindig az emberről beszél. Az állatnak nincsenek könnyei. Csak az ember tud sírni. Boldogságnak és boldogtalanságnak egyaránt vannak könnyei. Könnyezik szívünkben a fájdalom és könnyezik az öröm. A könnyben élünk jelenik meg. **A könny vallomás.**” (Mácz István)

Újdonság volt számomra, amikor a kedves pszichológusnő erőforrásokról beszélt, amelyekhez statisztikák által bizonyított példákat is sorolt. Erőforrás a kacagás? Ki gondolta volna? Akkor ott, pillanatnyilag egy emlék hasított a fejembe... Évekkel ezelőtt, a 8-ik osztály végén, nekem kellett elmondanom a búcsúzóit. A megírásában az akkori kedves tanítónőm/tanárnőm segített, aki a szöveget egy idézettel zárta. Az idézet azóta is élénken él bennem, és bárhol, bármilyen helyzetben találom magam, mindig eszembe jut: „Mosolygó arcot kinek van ereje megütni? A mosolyt senkinek nincs bátorsága összetörni.

Mosolyra mosoly a válasz. Majdnem mindig. A mosolyban a szeretet bujkál. A kezéd nyújtani nem mindig mered, de mosollyal bárkihez közeledni mersz. Ha mosolygó ember köszön rád, szíved felderül és mondod, jöjj közelebb!” (Mácz István) A mosolygásról és kacagásról valóban sokat lehetne írni. Biztos vagyok benne, hogy mindenki tapasztalta már, mennyivel jobban érezte magát, miután valaki rámosolygott, vagy jót kacagott egy vicces jeleneten, vagy amikor barátai éppen megkacagtatták, észrevéve szomorkodását...

Érintés, egy másik erőforrás, amin gondolkodtam... Az emberi kapcsolat talán legközvetlenebb módja, hogy kifejezze, mennyire szeret, mennyire törődik... Arra gondoltam, hányszor érint meg Isten bennünket... És milyen jó érzés, amikor észrevevesszük.... Szívünk hálával teli, ujjongunk örömlünkben, néha olyannyira, hogy énekelni, imádkozni kezdünk... Áldottnak érezzük magunkat.

Kocogás (laza szaladás). Mikor erről a tevékenységről beszélt, vele együtt én is mosolyogtam, mert már átéreztem, és emlékeztem ennek a határtalan erőforrásnak az erejére... Akkor, amikor sok aggodalom lakott szívemben különböző helyzetek miatt, vagy szorongás volt lelkemben vizsgák előtt, ha megengedte az idő, kimentem a határra és jót szaladtam. Azokban a percekben elemezhettem a dolgok valódi súlyát, s ahogy fizikailag elfáradva hazaértem, lelkem épp annyira felszabadult. Legtöbbször mosolyogva, magamon nevetve értem vissza. Olyankor mindig eszembe jutott a képeslapon tálalható, jól a szívembe vésett mondatocskák; képeslap, amit egy áldott és szeretett, hozzám nagyon közelálló személytől kaptam:

Keressétek először Istennek országát és az Ő igazságát... Máté 6,33

Az aggodalom kezdete a hit vége. A valódi hit kezdte az aggodalom vége.

A mások megsegítése és az imádság mind erőforrásaink.... Ezt a kettőt én valahogy összekapcsolom, hiszen nem mindig tehetem, hogy másokon konkrétan segítsek... De mégis hatalmamban áll segíteni imám által. Hiszem, hogy az imámba foglalt segélykérésnek is legalább akkora ereje van, mintha gyakorlatban segítenék valakin.

Miután a pszichológusnő befejezte előadását, kérdéseket lehetett feltenni, hozzászólhattunk a témához. Ezután pedig a kedves nőszövetségi tagok süteménnyel és forró teával kínálták a látogatókat. Ezúttal is hálásan köszönöm a hozzáállásukat, kedvességüket és támogatásukat, nem utolsósorban a visszajelzésüket!

Számomra ez az előadás érték volt. Sokat vihettem magammal. Remélem minden kedves ott lévőknek jelentett valamit, találhatott az előadásból egy olyan szavacskát, mondatot, amely egy oázishoz vezetheti, és megtalálhatja benne azt az erőforrást, amelyre személyesen szüksége van!

Isten áldja kedves előadónkat és családját, a tiszteletes urat és családját, a Nőszövetség minden tagját, nem utolsósorban minden kedves látogatót, akiknek hálámot fejezem ki, megköszönvén, hogy eljöttek!

Sok szeretettel, Fülöp Csilla